

— szükségesnek látszik, hogy a települési és gazdasági koncentráció tervezésében az eddignél fokozottabban vegyék figyelembe a tájféldrajzi és perspektivikus gazdasági adottságokat, a táj- és néphagyományokat, a lakosság pszichikai kötődését és a termelés távlati hatékonyságát;

— az olcsó szállítás növelésével, a kereskedelem és felvásárlás javításával is csökkenteni lehet az e téren jelentkező feszültségeket;

— a falu-város viszonyban a társadalmi munkamegosztás fejlődésével egyre nagyobb szerepet kap a városi munkahelyen dolgozó, de falun élő lakosság, a város közvetlen környékén levő települések és a város kapcsolata;

— helyzetük érdekében javítani kell a tömegközlekedés jelenlegi helyzetén. A fejlesztendő központi szerepkörű városok közlekedéshálózatának kiépítésével, a gyorsabb közlekedési eszközök alkalmazásával;

— a kedvezőbb hitel- és pénzügyi feltételek általános kiterjesztése a falusi lakásépítéshez is bizonyára elősegíti az e téren eddig mutatkozó feszültségek kiküszöbölését, csökkentését;

— a községek kulturális és kommunális viszonyainak, ellátottságának növeléséhez hozzátartozik, hogy a regionális központokat egyben önálló karakterű szellemi, kulturális központokká kellene fejleszteni, amelynek adott területen országos, sőt nemzetközi szerepköre, intézménye és híre is lehet;

— a falvak és városok közötti információk gyors áramlásának fejlesztését (telefon, telex, tv, rádió stb.) a gazdasági-társadalmi fejlődés is követelően igényli.

A magyar falu- és városfejlődés valójában a szocialista társadalmi rendszerben kapott erős lendületet, ahol a tulajdonviszonyok alapvető változásával, a termelési és társadalmi viszonyok nagymértékű fejlődésével — fokozatosan leküzdve a feudális örökséget — egyre szervezettebb és szorosabb kapcsolat alakult ki a különböző településtípusok, a falu és a város között. Megteremtettük a feltételeit annak, hogy a regionális fejlesztési tervek és a népgazdasági tervek integrált alkalmazásával feltárjuk és „hasznosítsuk a gazdaságpolitikai célok megvalósítása során azokat a tartalékokat, amelyek az örökölt, részben spontán módon létrejött területi struktúra megváltoztatásában, a termelőerők racionálisabb területi elhelyezésében rejlenek”. A falu-város kapcsolat fejlesztése, az alapvető emberi igények kielégítése szempontjából a köztük levő különbségek további csökkentése, majd felszámolása, a különböző településeken élők egyenlő esélyeinek biztosítása egyik fontos célkitűzése szocialista építésünknek. A két településtípus együttes, harmonikus fejlesztésével, a városok és falvak urbanizálódásának és humanizációjának elősegítésével képzelhető el olyan egészséges településfejlesztési politika, amelynek progresszív hatását a ma és a holnap építői egyaránt megérik, s megvalósításához eszükkel, erejükkel hozzájárulnak.

